

Terepmunka az orvosi szociológiában: Jövőkép

Szántó Zsuzsa, Gyórfy Zsuzsa, Susánszky Anna, Susánszky Éva

Semmelweis Egyetem ÁOK Magatartástudományi Intézet

Bevezetés

A kutatás célja az elsőéves medikus hallgatók saját szakmai jövőképének feltérképezése volt.

Módszer

Felmérésünkben 176 elsőéves budapesti orvostanhallgató vett részt, akik megadott szempontrendszer alapján esszé formában írták le pályaelképzeléseiket. A szövegek feldolgozása kvalitatív (tartalomelemzés) és kvantitatív módszerek együttes alkalmazásával történt.

Eredmények

A hallgatók csaknem háromnegyede (73,6%) kialakított valamilyen elképzelést arról, hogy mit fog csinálni végzés után. Az esszék egyötödében említik általánosságban a magas szakmai kritériumoknak való megfelelést; kevesebben határozzák meg az ellátás szintjét (kórház, szakrendelő, magánrendelés, oktatási intézmény). A legtöbben több lehetséges szakmát is megemlítettek. A várankozásnak megfelelően a legnagyobb gyakorisággal valamilyen sebészeti szakmát képzelnek el maguknak (32,3%), érdekesség, hogy a két nem hasonló arányban választana sebési szakterületet. A második leggyakrabban említett szakterület a gyermekgyógyászat (20,5%). A hallgatók 38,2%-a említette a külföldi munkavállalást; a többség hozzátette, hogy ez csak tapasztalat- vagy ismeretszerzést szolgál, hosszabb távon Magyarországon szeretnének dolgozni. A külföldi munkavállalást említők 61,5%-a nő. Családi tervekről 29,4% tett említést, csaknem kizárólag nők.

Következtetések

A korábbi hasonló vizsgálatokhoz képest új tendenciák figyelhetők meg az elsőévesek jövőképében; ezek sorában elsősorban a pontosabb előzetes ismereteket és a nagyobb nyitottságot említenék meg.